

Hallituksen esitys tullausarvolaiksi ja siihen liittyväksi lainsäädännöksi.

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ.

Tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (GATT) puitteissa käytyjen Tokion kierroksen monenkeskisten kauppaneuvottelujen tuloksena sovittiin muun ohella mainitun yleissopimuksen 7 artiklan soveltamista koskevasta sopimuksesta, niin sanotusta tullausarvosopimuksesta. Tullausarvosopimus on hyväksytty eduskunnassa keväällä 1980 ja sitä on tarkoitettu soveltaa 1 päivästä tammikuuta 1981. Tullausarvosopimus on melko laaja ja sisältää eräitä valinnaisia määräyksiä, minkä vuoksi sopimuksen täytäntöönpanon helpottamiseksi ehdotetaan säädettäväksi erillinen tullausarvolaki, joka sisältäisi maahan tuodun tavaran tullausarvoa koskevat säännökset. Tullausarvolakia sovellettaisiin myös sellaisista maista tulevaan tuontiin, jotka eivät ole liittyneet GATTin tullausarvosopimukseen.

Voimassa olevan lainsäädännön mukaan tullausarvo määrätään teoreettisen normaalihinnan perusteella. Lakiehdotuksen mukaan tullausarvo määrättäisiin pääsääntöisesti tavarasta tosiasialisesti maksetun tai maksettavan hinnan perusteella, jotka tarvittaessa oikaistaisiin laissa sää-

detyllä tavalla. Lakiehdotus sisältää myös yksityiskohtaiset säännökset toissijaisista tullausarvon määritysmenetelmistä.

Lakiehdotuksessa on rajoitettu tullausarvoon luettavia kustannuksia. Siten esimerkiksi nykyisestä käytännöstä poiketen eräistä tavaroista suoritettavan mainonnan ja myönnettävien takuiden kustannuksia ja Suomessa syntyneitä kokoonpanokustannuksia ei voida sisällyttää tullausarvoon.

Tulliverolaki, liikevaihtoverolaki, tasausverolaki ja laki auto- ja moottoripyöräverosta sisältävät viittauksia normaalihintaan. Tullausarvosopimus aiheuttaa muutoksia tämän vuoksi myös näihin lakeihin. Tullausarvosopimuksen määräykset aiheuttavat muutoksia myös tullilakiin.

Uuden tullausarvomenettelyn on arvioitu vähentävän auto- ja moottoripyöräveron tuottoa vuonna 1981 noin 80 milj. markalla. Esityksen odotetaan vaikuttavan myös autojen hintoja alentavasti.

Lait ehdotetaan saatettavaksi voimaan 1 päivänä tammikuuta 1981.

SISÄLLYSLUETTELO

	Sivu		Sivu
YLEISPERUSTELUT			
1. Nykyinen tilanne ja asian valmistelu	3	2. Voimaantulo	7
1.1. Kansainväliset sopimukset	3	3. Säättämisyjärjestys	8
1.2. Lainsäädäntö ja muutoksen syyt	3		
1.3. Asian valmistelu	4	LAKITEKSTIT	
2. Lakiehdotusten pääsisältö	4	1. Tullausarvolaki	8
2.1. Tullausarvolaki	4	2. Laki tulliverolain muuttamisesta	12
2.2. Muut lakiehdotukset	4	3. Laki liikevaihtoverolain 27 §:n muuttamisesta	13
3. Esityksen organisatoriset ja taloudelliset vaikutukset	5	4. Laki auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 5 ja 19 §:n muuttamisesta	13
		5. Laki tullilain 12 §:n muuttamisesta	14
YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT			
1. Lakiehdotusten perustelut	5	LIITE	
1.1. Tullausarvolaki	5	Rinnakkaistekstit	15
1.2. Tulliverolaki	7	Laki tulliverolain muuttamisesta	15
1.3. Liikevaihtoverolaki	7	Laki liikevaihtoverolain 27 §:n muuttamisesta	16
1.4. Laki auto- ja moottoripyöräverosta	7	Laki auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 5 ja 19 §:n muuttamisesta	17
1.5. Tullilaki	7	Laki tullilain 12 §:n muuttamisesta	18

YLEISPERUSTELUT.

1. Nykyinen tilanne ja asian valmistelu.

1.1. Kansainväliset sopimukset.

GATT-yleissopimuksen 7 artiklan mukaan maahan tuodun tavarannullausarvon tulee perustua maahan tuodun kauppatavarann tai samanlaisen kauppatavarann todelliseen arvoon. Mainittua artiklaa on ollut mahdollista soveltaa eri maissa huomattavastikin eri tavalla, mikä on haitannut kansainvälistä kauppaa. GATTin puitteissa vuosina 1973—79 käytyjen Tokion kierroksen monenkeskisten kauppaneuvottelujen yhteydessä sovittiin myös edellä mainitun artiklan soveltamisesta koskevasta sopimuksesta, niin sanotusta tullausarvosopimuksesta. Tullausarvosopimuksen tarkoituksena on yhdenmukaistaa, selventää ja täsmentää mainitun artiklan mukaista tullausarvon määrittämistä.

Tulliyhteistyöneuvosto (CCC) on luonut 1950-luvulla GATT-yleissopimuksen 7 artiklan pohjalta normaalihintaan perustuvan tullausarvon määrittämismenetelmän, jota sovelletaan yli 100 valtiossa. Suomessa tätä menetelmää on sovellettu vuodesta 1965. Normaalihinnalla tarkoitetaan hintaa, joka tavarasta saataisiin myytessä se avoimilla markkinoilla tullauksen ajankohtana toisistaan riippumattomien ostajan ja myyjän kesken.

Sen sijaan eräissä maailmankaupan kannalta keskeisissä valtioissa, kuten Amerikan Yhdysvalloissa ja Kanadassa sovelletaan tulliyhteistyöneuvoston tullausarvon määrittämismenetelmästä huomattavasti poikkeavaa järjestelmää, joka sallii muun muassa arvonmäärittäksen kotimaassa valmistettujen tavaroiden hinnan perusteella.

GATTin uuden tullausarvosopimuksen mukaan tullausarvona käytetään ensisijaisesti tavarasta tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa, niin sanottua kauppa-arvoa. Jos maahan tuotua tavaraa ei ole myyty tai myyntihintaa ei voida hyväksyä tai selvittää, sovelletaan toissijaisia tullausarvon määrittämismenetelmiä. Tullausarvosopimus sisältää lisäksi yksityiskohtaisia määräyksiä kauppa-arvon soveltamisen edellytyksistä, tullausarvoon sisällytettävistä lisäyksistä ja kustannuksista, joita ei lueta tullausarvoon, sekä toissijaisten menetelmien soveltamis- edellytyksistä.

1.2. Lainsäädäntö ja muutoksen syyt.

Maahan tuodun tavarannullausarvoa koskevat säännökset sisältyvät tulliverolakiin (575/78) ja tulliveroasetukseen (576/78). Tulliverolain 5 §:n mukaan tullausarvoksi katsotaan tavarann normaalihinta, milloin tulli on määrätävä tavarann arvon perusteella. Normaalihinnalla tarkoitetaan hintaa, joka tavarasta saataisiin myytessä se tavarann luovutuspäivänä tai tullauspäivänä avoimilla markkinoilla toisistaan riippumattomien myyjän ja ostajan kesken. Tällöin edellytetään, että tavara toimitetaan ostajalle tuontipaikalle, että myyjä vastaa kaikista tavarann myyntiin ja tuontipaikalle toimittamiseen liittyvistä kustannuksista ja että ostaja vastaa tullista sekä muista veroista ja maksuista, jotka tullialueella kannetaan.

Tulliveroasetuksessa on säädetty muun muassa ostajan ja myyjän välisestä etuyhteydestä, normaalihintaan kuuluvista kustannuksista, alennuksista sekä siitä, milloin tosiasiaissa maksettu tai maksettava hinta voidaan hyväksyä tullausarvoksi.

Normaalihintaehdot täyttävä myynti edellyttää yleensä, että ulkomainen myyjä vastaa kansainvälisellä tavaramerkillä varustettujen tavaroiden (merkkitarvat) mainonnasta ja myönnettävistä takuista suoritettavista kustannuksista. Jos maahantuoja vastaa näistä kustannuksista, on ne tullausarvoa määriteltäessä eräissä maissa, kuten Suomessa, lisätty sovitun hintaan. GATTin tullausarvosopimuksen mukaan ei sallita näiden kustannusten sisällyttämistä tullausarvoon. Tuontimaassa syntyvien kustannusten sisällyttämistä tullausarvoon ei yleensääkään hyväksytä. Siten esimerkiksi tuontitavarann Suomessa syntyneitä kokoonpanokustannuksia ei voida lisätä tavarasta maksettavaan hintaan, mikä aiheuttaa myös osaltaan muutoksia voimassa olevaan käytäntöön.

Voimassa olevan lainsäädännön mukaan maksettua tai maksettavaa hintaa oikaistaan niiden tekijöiden osalta, jotka poikkeavat normaalihintaehdot täyttävästä myynnistä. Jos oikaistua hintaa ei voida hyväksyä tullausarvoksi, määrätään tullausarvo saman tai vastaavan tavarann jälleenmyyntihinnan perusteella.

GATTin tullausarvosopimuksen mukaan tullausarvo voidaan toissijaisesti määrätä samanlaisen tai vastaavan tavarann kauppa-arvon perus-

teella, samanlaisen tai vastaavan tavarän jälleenmyyntihinnan perusteella tai maahan tuodun tavarän tuotantokustannusten perusteella. Maahantuojalla on oikeus valita, että tuotantokustannusten perusteella laskettua tullausarvoa on sovellettava ennen jälleenmyyntihinnan perusteella määrättävää tullausarvoa.

GATTin tullausarvosopimus aiheuttaa muutoksia tulliverolakiin ja tulliveroasetukseen. Koska tullausarvoa koskevat säännökset ovat laajahkoja ja muodostavat oman kokonaisuuden, on katsottu aiheelliseksi niiden täytäntöönpanon helpottamiseksi ehdottaa erillisen tullausarvolain säätämistä. Eräitä tullausarvon määrittämiseen olennaisesti liittyviä säännöksiä ehdotetaan siirrettäväksi tulliverolaista tullausarvolakiin. Nämä koskevat tullausarvon alentamista Suomessa tullialueella tehtävän työn osalta ja tavarän vahingoittumisen vuoksi sekä valuutan muuntoa.

Liikevaihtoverolaki (532/63), tasausverolaki (992/71) ja laki auto- ja moottoripyöräverosta (482/67) sisältävät viittauksen normaalihintaan, minkä vuoksi myös niitä on muutettava. Tasausverolain muuttamista koskeva hallituksen esitys (n:o 102/1980 vp.) on annettu erillisenä vuoden 1981 tulo- ja menoarvioesityksen yhteydessä.

Tullausarvosopimus aiheuttaa muutoksen myös tullilain (573/78) säännöksiin.

1.3. Asian valmistelu.

Asiaa on valmisteltu valtiovarainministeriön asettamassa työryhmässä, jossa on ollut edustajia ulkoasiainministeriöstä, oikeusministeriöstä, valtiovarainministeriöstä sekä tullihallituksesta.

Tulliasiain neuvottelukunta on antanut asiasta lausuntonsa kuultuaan kaupan ja teollisuuden keskusjärjestöjä. Lausunnossa on ehdotettu eräitä muutoksia, jotka on otettu huomioon esityksessä.

2. Lakiehdotusten pääsisältö.

2.1. Tullausarvolaki.

Lakiehdotuksen mukaan maahan tuodun tavarän tullausarvo on sen kauppa-arvo, jollei laissa toisin säädetä. Kauppa-arvolla tarkoitetaan sitä hintaa, joka tavarasta tosiasiallisesti on maksettu tai maksettava myydessä se vietäväksi Suomeen ja joka on oikaistu ehdotuksessa mainitulla tavalla.

Laissa säänneltäisiin edellytykset, joiden valitessa kauppa-arvo hyväksyttäisiin tullausarvoksi. Jos ostaja ja myyjä ovat keskenään etuyhteydessä, kauppa-arvo hyväksyttäisiin tullausarvoksi, jollei etuyhteys ole vaikuttanut hintaan.

Määritettäessä tullausarvoa tavarasta tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan saadaan tehdä vain lakiehdotuksessa säädetyt lisäykset. Lisäysten on perustuttava todellisiin ja tarkistettavissa oleviin tietoihin. Jos lisäykistä ei saada riittävästi luotettavaa tietoa, maahan tuodun tavarän kauppa-arvoa ei voida käyttää tullausarvona.

Jos maahan tuodun tavarän kauppa-arvoa ei voitaisi hyväksyä tullausarvoksi, sovellettaisiin toissijaisia menetelmiä tullausarvon määrittämiseksi. Toissijaisia menetelmiä on sovellettava seuraavassa järjestyksessä: 1) samanlaisen tavarän kauppa-arvo, 2) vastaavan tavarän kauppa-arvo, 3) laskujohtoinen arvo ja 4) laskennallinen arvo.

Laskujohtoisella arvolla tarkoitetaan arvoa, joka on määrätty maahan tuodun tai samanlaisen tai vastaavan tavarän Suomessa tapahtuvasta mynnistä saadun hinnan perusteella. Laskennallisella arvolla tarkoitetaan maahan tuodun tavarän tuotantokustannuksiin perustuvaa arvoa. Maahantuojalla olisi oikeus vaatia, että laskennallista arvoa sovelletaan ennen laskujohtoista arvoa.

Jos mitään edellä mainittua menetelmää ei voitaisi soveltaa, tullausarvo vahvistettaisiin soveltaen menetelmiä, jotka perustuvat mahdollisimman suuressa määrin edellä mainittuihin menetelmiin ja joiden perustana ovat Suomesta saatavat tiedot.

Lakiehdotus sisältää lisäksi tärkeimpien käsitteiden määritelmiä sekä etuyhteyttä ja ulkomaan valuutan muuntamista koskevia säännöksiä.

2.2. Muut lakiehdotukset.

Ehdotettu tullausarvolaki aiheuttaa muutoksia tulliverolain tullausarvoa ja normaalihintaa koskeviin säännöksiin. Lisäksi eräitä pykäläitä olisi muutettava sen vuoksi, että ne sisältävät tullausarvolakiin siirrettyjen säännösten lisäksi sellaisia säännöksiä, jotka pysytetään tulliverolaissa.

Polkumyynnin sekä vientituen avulla tapahtuvan tuonnin ehkäisemistä koskevan lain (387/80) tulliverolakiin aiheuttama muutos

ehdotetaan toteutettavaksi myös tässä yhteydessä.

Liikevaihtoverolakiin ja auto- ja moottoripyöräverosta annettuun lakiin tehtävät muutokset ovat teknisiä. Näissä laeissa olevat viittaukset tulliverolaisissa tarkoitettuun normaalihintaan ehdotetaan muutettaviksi viittauksiksi tullausarvolain nojalla määrättyyn tullausarvoon.

Tullausarvosopimuksen mukaan tavara on luovutettava maahantuojalle takuuta vastaan, jos tullauksen loppuun saattaminen viivästyy arvonmäärityksen vuoksi. Tätä koskeva muutos ehdotetaan tehtäväksi tullilakiin.

3. Esityksen organisatoriset ja taloudelliset vaikutukset.

Esityksen toteuttaminen ei aiheuta henkilöstön lisäyksen tarvetta tullilaitoksessa.

Esityksellä ei sinänsä ole välittömiä taloudellisia vaikutuksia. Lakiehdotuksissa ehdotettujen muutosten vaikutukset on otettu huomioon jo hyväksymällä GATTin tullausarvosopimus. Sitteen valtion verotulojen arvioitu väheneminen pääasiassa auto- ja moottoripyöräveron sekä liikevaihtoveron osalta noin 85 miljoonalla markalla toteutuu jo tullausarvosopimuksen hyväksymisen perusteella.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT.

1. Lakiehdotusten perustelut.

1.1. Tullausarvolaki.

Yleiset säännökset.

1 §. Pykälässä säädetään lain soveltamisalasta. Maasta vietävän tavarana tullausarvosta säädetään tulliverolain 5 §:ssä.

2 §. Pykälä sisältää tärkeimpien laissa käytettyjen käsitteiden määritelmät. GATTin tullausarvosopimuksessa olevasta sanonnasta "transaction value" käytetään sanontaa "kauppa-arvo".

3 §. Lainkohta sisältää tullausarvon määrittämistä koskevan periaatteen sekä samanlaisen tai vastaavan tavarana kauppa-arvoon perustuvat toissijaiset arvonmääritysmenetelmät.

Toissijaisia menetelmiä sovelletaan esimerkiksi seuraavissa tapauksissa:

1) tulliviranomaiset katsovat, että tavarasta maksettu tai maksettava hinta ei vastaa tosiasiallisia olosuhteita;

2) maahantuonti ei perustu kauppaan;

3) kauppahintaan tehtävistä oikaisuksista ei saada riittävää selvyyttä; tai

4) lakiehdotuksen 13 ja 14 §:ssä mainitut kauppahinnan soveltamisedellytykset eivät ole täytetyt.

4 §. Pykälä sisältää säännökset laskuhoitoon ja laskennalliseen arvoon perustuvista toissijaisista arvonmääritysmenetelmistä sekä tavaranhaltijan valintaoikeudesta. Voimassa oleva lainsäädäntö ei sisällä säännöstä tuontikustannusten perusteella määrättävästä tullausarvosta.

5 §. Silloin kun edellä mainittuja menetelmiä ei voida soveltaa, tullausarvo vahvistettaisiin soveltaen menetelmiä, jotka perustuvat mahdollisimman suuressa määrin edellä mainittuihin menetelmiin. Esimerkiksi "samanlaisen tavaraan" kohdistuvaa ehtoa, että tavara on vietävä maasta samaan aikaan tai lähes samana aikana kuin arvonmäärityksen kohteena oleva tavara, voidaan tulkita joustavasti. Samoin laskuhoitoon arvoon liittyvää 90 päivän aikavaatimusta voidaan soveltaa joustavasti. GATTin tullausarvosopimuksen 7 artiklan tulkintaohjeissa on useita esimerkkejä joustavasta soveltamisesta.

Tullausarvon määrittäminen kauppa-arvon perusteella.

6 ja 7 §. Pykälät sisältävät säännöksiä kauppa-arvoon tehtävistä lisäyksistä silloin kun ostaja on vastannut kustannuksista ja ne eivät sisälly tavarasta tosiasiallisesti maksettuihin tai maksettavaan hintaan. Tulliveroasetuksen 2 §, joka tulitaisiin kumoamaan, sisältää asiallisesti vastaavia säännöksiä.

8 §. Pykälä koskee kauppa-arvoon tehtävää lisäystä silloin kun myyjä saa hyväkseen osan maahan tuodun tavarana myöhemmästä tuotosta. Asiallisesti samansisältöinen säännös on tulliveroasetuksen 1 §:ssä, joka myös tulitaisiin kumoamaan.

9 §. Pykälä sisältää säännöksen tullausarvoon sisällytettävistä kustannuksista. Vastaava säännös on tulliverolain 5 §:n 2 momentissa, joka ehdotetaan tässä yhteydessä jätettäväksi

pois laista. Pykälässä määritellään myös tuontipaikka.

10 §. GATTin tullausarvosopimuksen mukaan tullausarvoon ei saa sisällyttää sellaisia kustannuksia, jotka syntyvät tuontimaassa maahantuonnin jälkeen. Siten esimerkiksi maahantuonnin jälkeen suoritetuista rakennus-, asennus- ja kokoonpanotöistä aiheutuvia kustannuksia ei lueta tullausarvoon silloin kun ne on erotettu hinnasta, joka maahan tuodusta tavarasta tosiasiallisesti on maksettu tai maksetaan. Jos mainittuja kustannuksia ei ole yksilöity tullauksessa esitettävissä asiakirjoissa, kustannukset luetaan tullausta vahvistettaessa tullausarvoon. Säännös aiheuttaa muutoksen voimassa olevaan käytäntöön, jonka mukaan esimerkiksi kokoonpanokustannukset on säännönmukaisesti sisällytetty tullausarvoon.

Jos tavara toimitetaan samaa kuljetustapaa käyttäen tuontipaikkaa kauempana olevaan määräpaikkaan, tullausarvoon sisällytetään se suhteellinen osuus kuljetuskustannuksista, joka vastaa tuontipaikalle olleen kuljetusmatkan suhdetta kokonaiskuljetusmatkaan. Samalla kuljetustavalla tarkoitetaan tässä laissa paitsi samalla kulkuneuvolla tapahtuvaa kuljetusta myös yksikkökuljetusta, johon luetaan muun muassa konttikuljetus.

11 §. Säännös vastaa asiallisesti tulliverolain 10 §:ää, joka ehdotetaan samalla kumottavaksi.

12 §. Tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaan hintaan saadaan tehdä vain laissa säädetty lisäykset. Lisäysten määriä arvioitaessa käytetään ensisijaisesti ostajan kirjanpidosta saatavia tietoja.

13 §. Pykälä sisältää säännöksen siitä, milloin kauppa-arvo voidaan hyväksyä tullausarvoksi.

14 ja 15 §. Myös silloin kun ostaja ja myyjä ovat keskenään etuyhteydessä, kauppa-arvo on hyväksyttävä tullausarvoksi edellyttäen ettei etuyhteys ole vaikuttanut hintaan. Jos on aihetta katsoa etuyhteyden vaikuttaneen hintaan, tavaranhaltijalla on oikeus osoittaa, että sovittu hinta on lähellä jotakin 15 §:ssä mainittua vertailuhintaa. Voimassa olevan lainsäädännön mukaan tavaranhaltijalla ei ole vastavaa oikeutta.

16 §. Pykälässä säädetään, milloin henkilöiden katsotaan tullausarvoa määritettäessä olevan etuyhteydessä keskenään. Sanonnalla ”henkilö” tarkoitetaan myös oikeushenkilöä.

Toissijaiset menetelmät tullausarvon määrittämiseksi.

17 ja 18 §. Pykälät sisältävät säännökset edellytyksistä, joiden vallitessa tullausarvo voidaan määrätä samanlaisen tai vastaavan tavarankauppa-arvon perusteella.

Tullausarvo määrättäisiin 18 §:n mukaan ensisijaisesti sellaisen tavarankauppa-arvon perusteella, jonka myynti tapahtuu samassa kaupan portaassa ja koskee olennaisesti samaa paljoutta kuin tullattava tavara. Jos tällaista myyntiä ei ole tiedossa, voidaan käyttää myyntiä, joka tapahtuu kaupan eri portaassa tai eri paljouksina. Näistä aiheutuvat erot on oikaistava esitetyn näytön perusteella. Jos oikaistava koskevia objektiivisia määrittämissä ei ole käytettävissä, tullausarvoa ei voida määrittää samanlaisen tai vastaavan tavarankauppa-arvon perusteella.

19 §. Pykälä sisältää säännökset laskuhoitoisen arvon soveltamisedellytyksistä.

20 §. Pykälä sisältää laskuhoitoisen arvon määrittämistä koskevat säännökset. Tavaranhaltijan pyynnöstä perustaksi voidaan ottaa myös jatkojalostuksen jälkeen myydyt tavarain hinta, milloin tavaraa ei myydä sellaisena kuin se oli maahan tuotaessa. Tätä arvonmäärittämissä ei yleensä voida soveltaa, jos maahan tuotu tavara menettää jatkojalostuksessa tunnistettavuutensa.

21 §. Laskennallinen arvo muodostuu tavarantuotantokustannuksista sekä voittoa ja yleiskuluja vastaavasta erästä. Laskennallisen arvon soveltaminen edellyttää, että ulkomailta oleva tuottaja on valmis toimittamaan Suomen viranomaisille tarvittavat tiedot kustannustekijöistä sekä sallimaan mahdollisuuden tietojen tarkistamiseen. Laskennallista arvoa sovellettaneen pääasiallisesti silloin, kun ostaja ja myyjä ovat keskenään etuyhteydessä, koska näissä tapauksissa on myös myyjän etujen mukaista toimittaa tarpeelliset tiedot.

22 §. Myös sovellettaessa toissijaisia arvonmäärittämissä on tullausarvoon sisällytettävä 9 §:ssä säädetty kustannukset.

Erinäiset säännökset.

23 §. Maahan tuodun tavarain hintaan vaikuttavien seikkojen on oltava tiedossa tullausilmoituksen antamisen ajankohtana. Poikkeuksen tästä säännöksestä muodostavat Suomessa tapahtuvan myynnin perusteella määrättävä tul-

lausarvo sekä 24 ja 25 §:ssä tarkoitetut tapaukset.

24 §. Jos toimitus ei vastaa ostajan ja myyjän tekemää sopimusta ja tavarahan hintaa alennetaan tämän johdosta, on tullausarvoa alennettava vastaavasti.

25 §. Pykälään sisällytettäisiin tulliverolain 8 §:n nykyiset säännökset tullausarvon alentamisesta silloin kun tavarahan arvo on alentunut onnettomuuden tai ylivoimaisen tapahtuman johdosta. Tulliverolakia ehdotetaan muutettavaksi paljoustullin osalta vastaavasti.

26 §. Pykälä sisältää säännöksen valuutan muunnosta tuontitavarahan osalta. Tulliverolakiin jäisivät edelleen valuutan muuntaa koskevat säännökset vientitavarahan osalta.

27 §. Tullausarvolaskelmassa otettaisiin kokonaishinta ja oikaisuerät huomioon täysin markoin. Säännös noudattaa verotuslain 35 §:n periaatteita.

28 §. Tavarahanhaltijalla on oikeus saada kirjallinen selvitys siitä, miten tavarahan tullausarvo on määrätty. Nykyisen lainsäädännön mukaan vastaavaa oikeutta ei ole, joskin sellaisia selvityksiä on käytännössä annettu.

29 §. Tullilain ja tulliverolain säännöksiä sovelletaan myös tullausarvon ilmoittamisessa, vahvistamisessa ja oikaisussa.

30 §. Pykälään sisältyy tavanomainen säännös valtuutuksesta antaa asetus.

31 §. Pykälään sisältyy voimaantulosäännös.

1.2. Tulliverolaki.

2 §. Uusi laki polkumyynnin sekä vientituen avulla tapahtuvan tuonnin ehkäisemisestä on tullut voimaan 15 päivänä kesäkuuta 1980. Laissa säädetään polkumyynnitullin ja tasoitustullin kantamisesta erityistullin kantamisen sijasta. Tulliverolakiin ehdotetaan tehtäviksi tämän mukaiset korjaukset.

5 §. Pykälä sisältää tullausarvoa koskevat säännökset, jotka on sisällytetty uuteen tullausarvolakiin. Pykälään ehdotetaan otettaviksi vientitavarahan tullausarvoa koskevat säännökset.

6 §. Tuontitavaraa koskevat valuutan muuntaa koskevat säännökset on siirretty tullausarvolakiin. Pykälää ehdotetaan muutettavaksi siten, että se koskisi valuutan muuntaa ainoastaan silloin, kun on kysymyksessä vientitavara.

8 §. Tulliverolain 8 §:ssä olevat säännökset tullausarvon alentamisesta onnettomuuden tai ylivoimaisen tapahtuman johdosta on siirretty

tullausarvolain 25 §:ään. Vastaavat säännökset paljoustullin osalta ehdotetaan säilytettäväksi tulliverolaissa.

10 §. Pykälä ehdotetaan tarpeettomana kumottavaksi, koska sen sisältämä säännös on siirretty tullausarvolakiin.

29 §. Pykälästä ehdotetaan poistettavaksi tullausarvoa koskeva viittaus.

1.3. Liikevaihtoverolaki.

27 §. Liikevaihtovero kannetaan nykyisen lain mukaan maahan tuodun tavarahan normaalihinnan perusteella. Normaalihinnan sijasta verotusarvoksi ehdotetaan tullausarvolain mukaista tullausarvoa.

1.4. Laki auto- ja moottoripyöräverosta.

5 ja 19 §. Auto- ja moottoripyörävero kannetaan nykyisen lain mukaan maahan tuodun auton ja moottoripyörän normaalihinnan perusteella. Normaalihinnan sijasta verotusarvoksi ehdotetaan tullausarvolain mukaista tullausarvoa.

1.5. Tullilaki.

12 §. Tullilain mukaan tavara voidaan luovuttaa rekisteröidylle asiakkaalle ennen tullauksen loppuun saattamista. Tullausarvosopimuksen mukaan tavara on voitava luovuttaa maahantuojalle aina takuita vastaan silloin kun tullauksen loppuun saattaminen viivästyy arvonmäärityksen vuoksi. Pykälään ehdotetaan otettavaksi käteisasiakkaita koskeva vastaava säännös.

2. Voimaantulo.

GATT-yleissopimuksen 7 artiklan soveltamista koskeva tullausarvosopimus tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1981. Tullausarvolakia koskeva ehdotus sisältää edellä mainitun sopimuksen määräyksiä, jotka jo on eduskunnassa hyväksytty niin sanotulla blankettilla. Tullausarvolain tarkoituksena on helpottaa edellä mainitun sopimuksen täytäntöönpanoa. Tästä syystä hallituksen esitykseen sisältyvät lait ehdotetaan saatettaviksi voimaan myös 1 päivänä tammikuuta 1981.

3. Säättämisjärjestys.

Lakiehdotukset on käsiteltävä verolain säätämisestä määrättyssä järjestyksessä.

Edellä esitetyn perusteella annetaan Eduskunnan hyväksyttäväiksi seuraavat lakiehdotukset:

1.

Tullausarvolaki.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

Yleiset säännökset.

1 §.

Maahan tuodun tavaran tullausarvon määrittämisestä säädetään tässä laissa.

Maasta vietävän tavaran tullausarvosta säädetään erikseen.

2 §.

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kauppa-arvolla* hintaa, joka tavarasta on tosiasiallisesti maksettu tai maksettava myytävänä se vietäväksi Suomeen ja joka on tarvittaessa oikaistu tässä laissa säädetyllä tavalla;

2) *samanlaisella tavaralla* tavaraa, joka on tuotettu samassa maassa kuin arvonmäärityksen kohteena oleva tavara ja on samanlainen kaikissa suhteissa, mukaan luettuna tavaran fyysiset ominaisuudet, laatu ja maine; pienehköt ulkoiset erot eivät kuitenkaan estä pitämästä tavaraa samanlaisena;

3) *vastaavalla tavaralla* tavaraa, joka on tuotettu samassa maassa kuin arvonmäärityksen kohteena oleva tavara ja joka olematta samanlainen kaikissa suhteissa on ominaisuuksiltaan ja aineosiltaan niin samankaltainen, että se voi täyttää samat tehtävät ja olla kaupallisesti vaihdettavissa; tavaran laatu, maine ja tavaramerkki on otettava huomioon ratkaistaessa onko tavara vastaava;

4) *laskujohtoisella arvolla* maahan tuodun tai samanlaisen taikka vastaavan maahan tuodun tavaran Suomessa tapahtuvan myynnin perusteella saadusta hinnasta johdettua arvoa; ja

5) *laskennallisella arvolla* maahan tuodun tavaran tuotantokustannuksiin perustuvaa arvoa.

3 §.

Maahan tuodun tavaran tullausarvo on sen kauppa-arvo, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Jos tullausarvoksi ei voida vahvistaa maahan tuodun tavaran kauppa-arvoa, määrätään tul-

lausarvoksi maahan tuodun samanlaisen tavaran kauppa-arvo.

Jos tullausarvoa ei voida määrätä samanlaisen tavaran kauppa-arvon perusteella, käytetään maahan tuodun vastaavan tavaran kauppa-arvoa.

4 §.

Jos tullausarvoa ei voida määrätä 3 §:n säännösten mukaisesti, tullausarvoksi määrätään tavaran laskujohtoinen arvo.

Jos tullausarvoa ei määrätä kauppa-arvon tai laskujohtoisen arvon perusteella, on käytettävä laskennallista arvoa.

Tavaranhaltijan ennen tullauspäätöksen vahvistamista tekemästä kirjallisesta pyynnöstä on tullausarvoa määrättäessä käytettävä laskennallista arvoa ennen laskujohtoista arvoa.

5 §.

Jollei tullausarvoa voida määrätä edellä säädettyjen arvonmääritysmenetelmien mukaisesti, se vahvistetaan tullihallituksen tarkemmin määrämällä tavalla soveltaen menetelmiä, jotka perustuvat mahdollisimman suuressa määrin edellä mainittuihin arvonmääritysmenetelmiin ja joiden perusteina ovat Suomesta saatavat tiedot.

Tullausarvon määrittäminen kauppa-arvon perusteella.

6 §.

Kauppa-arvoon on sisällytettävä seuraavat kustannukset, milloin ostaja vastaa niistä eivätkä ne sisälly tavarasta tosiasiallisesti maksettuun tai maksettavaan hintaan:

1) myynti- ja välityspalkkiot, lukuun ottamatta ostoprovisiota;

2) päällysten kustannukset silloin kun päällyksiä ei kohdella itsenäisinä kauppatavaroina; ja

3) pakkauskustannukset.

7 §.

Kauppa-arvoon on sisällytettävä seuraavien tavaroiden ja palvelusten arvo asianmukaisesti jaettuina, milloin ostaja on toimittanut ne välittömästi tai välillisesti joko ilmaiseksi tai alennetuin kustannuksin käytettäväksi maahan tuodun tavaran valmistuksessa ja myynnissä:

1) maahan tuotavaan tavaraan sisältyvät materiaalit, komponentit, osat ja muut vastaavat tavarat;

2) työkalut, matriisit, muotit ja muut sellaiset tavarat, joita on käytetty maahan tuodun tavaran valmistuksessa;

3) maahan tuotua tavaraa valmistettaessa kulutettu materiaali; sekä

4) insinöörityö, kehittäminen, taiteilijan työ, mallisuunnittelu sekä piirustukset ja luonnokset, jotka on tehty muualla kuin Suomessa ja jotka ovat välttämättömiä maahan tuodun tavaran valmistuksessa.

Kauppa-arvoon on sisällytettävä myös rojalitit ja lisenssimaksut, jotka liittyvät tullattavaan tavaraan ja jotka ostaja joutuu tavaran myyntiehtojen mukaan maksamaan välittömästi tai välillisesti. Suomessa tapahtuvasta jäljentämis-oikeudesta suoritettavia maksuja ei kuitenkaan ole sisällytettävä kauppa-arvoon.

8 §.

Kauppa-arvoon on sisällytettävä maahan tuodun tavaran jälleenmyynnin, käytön tai luovutuksen tuotosta se osa, joka tulee välittömästi tai välillisesti myyjän hyväksi.

9 §.

Kauppa-arvon perusteella määrättävään tulla-arvoon on sisällytettävä kustannukset, jotka aiheutuvat maahan tuodun tavaran lastauksesta, käsittelystä ja kuljetuksesta tuontipaikalle, sellaiset purkaukustannukset, jotka tavanomaisesti sisältyvät rahtiin, sekä vakuutuskustannukset.

Tuontipaikalla tarkoitetaan tässä laissa tavaraa aluksella tai ilma-aluksella kuljettaessa tavaran purkauspaikkaa ja muulla tavalla kuljettaessa ensimmäistä rajatullipaikkaa.

10 §.

Kauppa-arvon perusteella määrättävään tulla-arvoon ei lueta seuraavia kustannuksia, jos ne on erotettu hinnasta, joka maahan tuodusta tavarasta tosiasiallisesti on maksettu tai maksetaan:

1) rakennus-, asennus-, kokoonpano- ja huoltokustannukset sekä tekninen apu, silloin kun nämä palvelut on tehty maahantuonnin jälkeen ja ne kohdistuvat sellaisiin maahan tuotuihin tavarihin kuin teollisuuslaitoksiin, koneisiin tai laitteistoihin;

2) tuonnin jälkeen tavaraan kohdistuneet kuljetuskustannukset; sekä

3) Suomessa perittävät tullit ja verot.

Jos tavara toimitetaan samaa kuljetustapaa käyttäen tuontipaikkaa kauempana olevaan määräpaikkaan, tulla-arvoon sisällytetään se suhteellinen osuus kuljetuskustannuksista, joka vastaa tuontipaikalle olleen kuljetusmatkan suhdetta kokonaiskuljetusmatkaan. Tavaranhaltijan on kuitenkin näytettävä, että tavaran hinta tuontipaikalle toimitettuna olisi vastaavaa määrää alempi.

11 §.

Milloin tavara on kokonaan tai osaksi valmistettu tullialueella suoritetun suomalaisen suunnittelun tai siihen verrattavan työn pohjalta, voidaan sen tulla-arvoa alentaa määrällä, joka vastaa tällaisen työn suhteellista osuutta tavaran tulla-arvosta, mikäli tämä sisältyy tavarasta tosiasiallisesti maksettuaan tai maksettavaan hintaan.

12 §.

Tosiasiallisesti maksettuaan tai maksettavaan hintaan saadaan tehdä vain 6—9 §:ssä tarkoitetut lisäykset. Lisäysten on perustuttava todellisiin ja tarkistettavissa oleviin tietoihin. Jos lisäyksistä ei ole saatavilla riittävästi luotettavaa tietoa, maahan tuodun tavaran kauppa-arvoa ei voida käyttää tulla-arvona.

13 §.

Kauppa-arvon hyväksyminen tulla-arvoksi edellyttää:

1) että ostajan oikeutta luovuttaa tavara tai käyttää sitä ei ole rajoitettu; kuitenkin sellaiset rajoitukset, jotka Suomen laissa säädetään tai sen viranomaiset vaativat tai jotka rajoittavat jälleenmyyntiä alueellisesti tai jotka eivät oleellisesti vaikuta tavaran arvoon, ovat sallittuja;

2) ettei myynti tai hinta riipu ehdosta tai suorituksesta, jonka arvoa tullattavan tavaran osalta ei voida määrittää; ja

3) että ostajan saamasta tavaran jälleenmyynnin, luovutuksen tai käytön tuotosta mikään osa ei välittömästi tai välillisesti tule

myyjän hyväksi, jollei oikaisua voida tehdä 8 §:n säännösten mukaisesti.

14 §.

Jos ostaja ja myyjä ovat keskenään etuyhteydessä, kauppa-arvo hyväksytään tullausarvoksi, jollei etuyhteys ole vaikuttanut hintaan.

15 §.

Jos on aihetta katsoa etuyhteyden vaikuttaneen hintaan, on tavaranhaltijalle varattava tilaisuus saada kauppa-arvo hyväksytyksi tullausarvoksi. Tavaranhaltijan on tällöin osoitettava, että maahan tuodun tavarahan kauppa-arvo on hyvin lähellä samaan tai lähes samaan aikaan Suomeen tuodun tavarahan kauppa-arvoa myytävässä samanlaista tai vastaavaa tavaraa Suomeen riippumattomalle ostajalle taikka samanlaisen tai vastaavan tavarahan laskujohtoista tai laskennallista arvoa.

Edellä 1 momentissa mainittuja vertailuja tehtäessä on otettava huomioon eroavuudet, jotka aiheutuvat kaupan eri portaasta, erilaisista paljousista sekä 6—9 §:ssä luetelluista seikoista. Samoin on otettava huomioon eroavuudet kustannuksissa, joista myyjä vastaa sellaisissa myynneissä, joissa hän ja ostaja eivät ole keskenään etuyhteydessä, mutta joista myyjä ei vastaa silloin kun hän ja ostaja ovat keskenään etuyhteydessä.

16 §.

Ostajan ja myyjän katsotaan tullausarvoa määritettäessä olevan etuyhteydessä keskenään ainoastaan, jos

- 1) he ovat toimihenkilöitä tai hallintoelinten jäseniä toistensa liikeyrityksissä;
- 2) he ovat yhtiökumppaneita;
- 3) he ovat keskenään työsuhteessa;
- 4) kolmas henkilö välittömästi tai välillisesti omistaa, valvoo tai pitää hallussaan viittä prosenttia tai sitä enemmän molempien osapuolten liikkeeseen lasketuista äänioikeutetuista osakkeista tai osuuksista;
- 5) toinen heistä valvoo toista joko välittömästi tai välillisesti;
- 6) kolmas osapuoli valvoo heitä molempia välittömästi tai välillisesti;
- 7) he yhdessä valvovat kolmatta osapuolta joko välittömästi tai välillisesti; tai jos
- 8) he ovat saman perheen jäseniä, mukaan luettuina puoliso, suoraan etenevässä tai take-nevassa polvessa oleva sukulainen, veli, sisar ja näiden puoliso sekä ottovanhemmat ja ottoplapset.

Toissijaiset menetelmät tullausarvon määrittämiseksi.

17 §.

Samanlaisen tai vastaavan tavarahan kauppa-arvon määrittäminen tullausarvoksi edellyttää, että tavarahan tuonti on tapahtunut samaan tai lähes samaan aikaan kuin arvonmäärityksen kohteena olevan tavarahan tuonti.

18 §.

Määrättäessä tullausarvoksi samanlaisen tai vastaavan tavarahan kauppa-arvo käytetään sellaisen tavarahan kauppa-arvoa, jonka myynti tapahtuu samassa kaupan portaassa ja koskee olennaisesti samaa paljoutta kuin tullattava tavara. Jos tällaista myyntiä ei ole tiedossa, käytetään sellaisen samanlaisen tai vastaavan tavarahan kauppa-arvoa, joka on myyty kaupan eri portaassa tai eri paljousina. Tätä arvoa on oikaistava esitetyn näytön perusteella niin, että kaupan eri portaan tai eri paljouden aiheuttamat erot otetaan huomioon.

Milloin 9 §:ssä tarkoitetut kulut ja kustannukset sisältyvät kauppa-arvoon, arvoa oikaistaan niin, että siinä otetaan huomioon erilaisten kuljetus- ja siirtoeröiden ja eri kuljetustapojen aiheuttamat merkittävät kustannuserot maahan tuodun tavarahan ja vertailtavan samanlaisen tai vastaavan tavarahan välillä.

Milloin tämän pykälän säännöksiä sovellettaessa päädytään useampaan kuin yhteen samanlaisen tai vastaavan tavarahan kauppa-arvoon, tullausarvoa määritettäessä käytetään alinta näistä arvoista.

19 §.

Laskujohtoisen arvon määrittäminen tullausarvoksi edellyttää, että maahan tuotu tavara taikka samanlaista tai vastaavaa tavaraa myydään sellaisena kuin se oli maahan tuottaessa, jollei 20 §:n 2 momentista muuta johdu. Myyntihintaan lisätään 6 §:ssä tarkoitetut päälly- ja pakkaus-kustannukset ja siitä vähennetään tavarahan maahantuonnin jälkeen kohdistuneet kustannukset.

20 §.

Laskujohtoisen arvon perustana on se yksikköhinta, jolla suurin kokonaispaljous maahan tuotua tavaraa taikka samanlaista tai vastaavaa maahan tuotua tavaraa myydään riippumattomalle henkilölle tullattavan tavarahan maahantuonnin ajankohtana tai lähes samana aikana,

kuitenkin viimeistään 90 päivän kuluessa tullattavan tavaran maahantuonnista. Tästä hinnasta tehdään seuraavat vähennykset:

1) provisiot, jotka tavallisesti maksetaan tai sovitaan maksettaviksi, taikka lisäykset, jotka tavanmukaisesti tehdään voiton tai yleiskulujen katteeksi samaan tavaraluokkaan tai -lajiin kuuluvan maahan tuodun tavaran myynneissä Suomessa;

2) Suomessa tavaraan kohdistuneet tavanomaiset kuljetus- ja vakuutus kustannukset ja muut niihin liittyvät kulut; sekä

3) tullit ja muut verot, jotka maksetaan maahantuonnin tai myynnin johdosta Suomessa.

Milloin maahan tuotua tavaraa taikka samantyyppistä tai vastaavaa maahan tuotua tavaraa ei myydä sellaisena kuin se oli maahan tuotaessa, voidaan tullaussarvon perustaksi tavaranhaltijan pyynnöstä ottaa yksikköhinta, jolla suurin kokonaispaljous maahan tuotua tavaraa myydään jatkojalostuksen jälkeen riippumattomalle henkilölle. Näin saadusta arvosta vähennetään jatkojalostuksen aiheuttama arvonnisa sekä 1 momentissa tarkoitetut vähennykset.

21 §.

Laskennalliseen arvoon on sisällytettävä maahan tuodun tavaran tuottamiseen käytetyistä raaka-aineista ja sen valmistuksesta tai muusta jalostuksesta aiheutuneet kustannukset tai niiden arvo sekä tavanomaista voittoa ja yleiskuluja vastaava määrä.

22 §.

Mitä 9 §:ssä on säädetty tullaussarvoon sisällytettävistä kustannuksista, sovelletaan myös määrättäessä tullaussarvoa toissijaisten menetelmien perusteella.

Erinäiset säännökset.

23 §.

Maahan tuodun tavaran tullaussarvoa ei saa perustaa hintaan, joka määräytyy tullaussilmoituksen antamisen ajankohdan tai sen päivän jälkeen, jona ilmoitus olisi pitänyt viimeistään antaa, jollei tässä laissa toisin säädetä.

24 §.

Jos tavaran hintaa alennetaan sen johdosta, että toimitus ei vastaa sopimuksen ehtoja, alennetaan tullaussarvoa vastaavasti.

25 §.

Jos tavaran arvo on alentunut ennen tuontipäivää tapahtuneen vahingon johdosta, alennetaan tullaussarvoa vastaavasti.

Jos tavaraa on kadonnut tai tavaran arvo on alentunut tuontipäivänä tai sen jälkeen, mutta ennen tulliverolain (575/78) 3 §:n 1 momentissa säädettyä ajankohtaa tapahtuneen onnettomuuden tai ylivoimaisen tapahtuman johdosta, alennetaan tullaussarvoa vastaavasti.

26 §.

Ulkomaan valuutassa ilmaistut rahamäärät muunnetaan Suomen rahaksi käyttämällä tulliverolain 3 §:ssä säädettyä ajankohtaa edeltäneen kalenterikuukauden viimeistä Suomen Pankin vahvistamaa myyntikurssia. Milloin tavaraa ei ole luovutettu tullivalvonnasta ennen tullaussarvoa, käytetään kuitenkin tullaussilmoituksen antamispäivää edeltäneen kalenterikuukauden viimeistä vastaavaa myyntikurssia.

Milloin valuuttakurssissa tapahtuu huomattavia muutoksia tai jos valuuttakurssia ei ole vahvistettu tahi jos muutoin on erityisiä syitä, tullihallitus voi Suomen Pankkia kuultuaan määrätä, mitä kurssia on käytettävä.

27 §.

Tullaussarvolaskelmassa ilmoitetaan tai määritetään tavaran kokonaishinta ja oikaisuerät täysin markoin siten, että ylimenevät pennit jätetään lukuun ottamatta.

28 §.

Tavaranhaltijalla on oikeus piiritullikamarille tehdystä kirjallisesta pyynnöstä saada kirjallinen selvitys siitä, miten hänen maahan tuomansa tavaran tullaussarvo on määrätty.

29 §.

Tullaussarvon ilmoittamisesta, vahvistamisesta, oikaisusta ja muutoinkin on voimassa, mitä tullilaissa ja tulliverolaissa tai niiden nojalla on säädetty tai määrätty.

30 §.

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

31 §.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1981.

2.

Laki

tulliverolain muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

kumotaan 14 päivänä heinäkuuta 1978 annetun tulliverolain (575/78) 10 § sekä *muutetaan* 2, 5, 6, 8 ja 29 § näin kuuluviksi:

2 §.

Polkumyynnin ja vientituen avulla tapahtuvan maahantuonnin ehkäisemiseksi kannettavasta polkumyyntitullista ja tasoitustullista sekä kotimaisen tuotannon ja työllisyyden turvaamiseksi eräissä tapauksissa kannettavasta lisätullista on säädetty erikseen.

5 §.

Maasta vietävän tavaran tullausarvo on sen kauppa-arvo, johon sisältyvät tavaran kotimaiset kuljetus-, lastaus- ja muut toimituskustannukset.

Vientitavaran kauppa-arvolla tarkoitetaan siitä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa. Vientitavaran kauppa-arvoa määrättäessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä kauppa-arvosta on tullausarvolaissa (/) säädetty.

6 §.

Maasta vietävän tavaran ulkomaan valuutassa ilmaistut rahamäärät muunnetaan Suomen rahaksi käyttämällä 4 §:ssä säädettyä ajankohtaa edeltäneen kalenterikuukauden viimeistä Suomen Pankin vahvistamaa ostokurssia.

Milloin valuuttakurssissa tapahtuu huomattavia muutoksia tai jos valuuttakurssia ei ole vahvistettu tahi jos muutoin on erityisiä syitä, tullihallitus voi Suomen Pankkia kuultuaan määrätä, mitä kurssia on käytettävä.

8 §.

Jos tavaran tullausarvoa on alennettu tullausarvolain 25 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, alennetaan paljoustullia vastaavasti.

29 §.

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella. Asetuksella voidaan myös säätää tarkemmista ehdoista ja rajoituksista, jotka koskevat tavaran tullittomuutta, väliaikaista maahantuontia, vientituetua, alusrakennusetua ja tullin palauttamista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 1981.

3.

Laki

liikevaihtoverolain 27 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain 27 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (668/66), näin kuuluviksi:

27 §.

Veron määrä on 16,28 prosenttia maahan tuodun tavaran tullausarvolain (/) nojalla määrätystä tullausarvosta.

Milloin ulkomaalla korjattavana tai muutoin käsiteltävänä ollut tavara palautetaan maahan, sen arvoksi katsotaan korjaus-, käsittely- ja lähetyskustannusten määrä. Ulkomaalta tuodun, siellä osaksi tai kokonaan Suomesta viedyistä tarvikkeista valmistetun tavaran arvo on tul-

lausarvolain nojalla määrätty tavaran tullausarvo alennettuna maasta vietyjen, valmistukseen käytettyjen tarvikkeiden sillä arvolla, johon liikevaihtovero sisältyy.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1981.

4.

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 5 ja 19 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä marraskuuta 1967 annetun lain (482/67) 5 §:n 1 momentti ja 19 §:n 1 momentti, näistä ensiksi mainittu lainkohta sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (970/78), näin kuuluviksi:

5 §.

Maahan tuodun auton ja moottoripyörän verotusarvo on sen tullausarvolain (/) nojalla määrätty tullausarvo lisättynä tullilla ja valmisteverolla, jos niitä on ajoneuvosta maksettava.

roa maahantuonnin yhteydessä, ajoneuvon tullausarvoon lisätään myös auto- ja moottoripyörävero.

19 §.

Jos ajoneuvosta kannetaan liikevaihtove-

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1981.

Laki
tullilain 12 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 14 päivänä heinäkuuta 1978 annetun tullilain (573/78) 12 §:ään uusi näin kuuluva 3 momentti:

12 §.

Jos tullausarvon määrittämiseksi on välttämätöntä lykätä tullauksen loppuun saattamista, voidaan tavara luovuttaa käteisasiakkaalle tulliviranomaisen harkitsemaa vakuutta vastaan.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1981.

Helsingissä 17 päivänä lokakuuta 1980.

Tasavallan Presidentti
URHO KEKKONEN

Ministeri *Pär Stenbäck*

2.

Laki**tulliverolain muuttamisesta.**

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
kumotaan 14 päivänä heinäkuuta 1978 annetun tulliverolain (575/78) 10 § sekä
muutetaan 2, 5, 6, 8 ja 29 § näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki.

2 §.

Polkumyynnin ehkäisemiseksi kannettavasta erityistullista sekä kotimaisen tuotannon ja työllisyyden turvaamiseksi eräissä tapauksissa kannettavasta lisätullista on säädetty erikseen.

5 §.

Milloin tulli on määrättävä tavaran arvon perusteella, katsotaan tullauservoksi tavaran *normaalihinta*.

Normaalihinnalla tarkoitetaan hintaa, joka tavarasta saataisiin myydessä se 3 §:n 1 momentissa mainittuna ajankohtana avoimilla markkinoilla toisistaan riippumattomien ostajan ja myyjän kesken ja edellyttäen, että

1) tavara toimitetaan ostajalle tuontipaikalle;

2) myyjä vastaa kaikista tavaran myyntiin ja tuontipaikalle toimittamiseen liittyvistä kustannuksista; ja että

3) ostaja vastaa tullista, muista veroista ja maksuista, jotka tullialueella kannetaan.

Käytetyn tavaran tullauservoksi katsotaan vastaavan uuden tavaran normaalihinta ottamalla huomioon vähennyksenä kohtuullinen arvonalennus.

6 §.

Ulkomaan rahassa ilmaistu tavaran arvo muunnetaan Suomen rahaksi käyttämällä tuontitavaran osalta tullauspäivää edeltäneen kalenterikuukauden viimeistä Suomen Pankin noteeraamaa myyntikurssia ja vientitavaran osalta vastaavaa ostokurssia.

Jos 1 momentissa tarkoitettua myynti- tai ostokurssia ei ole vahvistettu tai jos muutoin on erityisiä syitä, tullihallitus voi Suomen Pankkia kuultuaan määrätä käytettäväksi muuta kurssia.

Ehdotus.

2 §.

Polkumyynnin ja vientituen avulla tapahtuvan maahantuonnin ehkäisemiseksi kannettavasta polkumyynitullista ja tasoitustullista sekä kotimaisen tuotannon ja työllisyyden turvaamiseksi eräissä tapauksissa kannettavasta lisätullista on säädetty erikseen.

5 §.

Maasta vietävän tavaran tullauservo on sen kaupp-arvo, johon sisältyvät tavaran kotimaiset kuljetus-, lastaus- ja muut toimituskustannukset.

Vientitavaran kaupp-arvolla tarkoitetaan siitä tosiasiallisesti maksettua tai maksettavaa hintaa. Vientitavaran kaupp-arvoa määrättäessä noudatetaan soveltuvin osin, mitä kaupp-arvosta on tullauservolaisissa (/) säädetty.

6 §.

*Maasta vietävän tavaran ulkomaan valuutassa ilmaistut rahamäärät muunnetaan Suomen rahaksi käyttämällä 4 §:ssä säädettyä ajankoh-
 taa edeltäneen kalenterikuukauden viimeistä Suomen Pankin vahvistamaa ostokurssia.*

Milloin valuuttakurssissa tapahtuu huomattavia muutoksia tai jos valuuttakurssia ei ole vahvistettu tahi jos muutoin on erityisiä syitä, tullihallitus voi Suomen Pankkia kuultuaan määrätä, mitä kurssia on käytettävä.

Voimassa oleva laki.

8 §.

Milloin tavaran arvo on ennen tullausta onnettomuuden tai ylivoimaisen tapahtuman johdosta alentunut, alennetaan tavaran tullausarvoa ja paljoustullia vastaavasti.

Jos tavara sitä tullialueella kuljettaessa tai varastoitaessa tai sen ollessa väliaikaisesti tullialueella on ennen tullausta muissa kuin 1 momentissa mainituissa tapauksissa kadonnut tai sen arvo tai paljous on vähentynyt, määräytyvät tavaran arvo ja paljous tuontipäivän mukaan.

10 §.

Sellaisen arvotullin alaisen tavaran tullia, joka kokonaan tai osaksi on valmistettu tullialueella suoritettun suomalaisen suunnittelun tai siihen verrattavan työn pohjalta, voidaan alentaa määrällä, joka vastaa tällaisen työn subteellista osuutta tavaran tullausarvosta.

29 §.

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella. Asetuksella voidaan myös säätää tarkemmista ehdoista ja rajoituksista, jotka koskevat tullausarvon määrittämistä, tavaran tullittomuutta, väliaikaista maahantuontia, vientietua, alusrakennusetua ja tullin palauttamista.

Ehdotus.

8 §.

Jos tavaran tullausarvoa on alennettu tullausarvolain 25 §:ssä tarkoitetuissa tapauksissa, alennetaan paljoustullia vastaavasti.

10 §.

(Kumotaan).

29 §.

Tarkemmat säännökset tämän lain täytäntöönpanosta annetaan asetuksella. Asetuksella voidaan myös säätää tarkemmista ehdoista ja rajoituksista, jotka koskevat tavaran tullittomuutta, väliaikaista maahantuontia, vientietua, alusrakennusetua ja tullin palauttamista.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1981.

3.

Laki

liikevaihtoverolain 27 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 5 päivänä joulukuuta 1963 annetun liikevaihtoverolain 27 §:n 1 ja 2 momentti, sellaisina kuin ne ovat 20 päivänä joulukuuta 1966 annetussa laissa (668/66), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki.

27 §.

Veron määrä on 16,28 prosenttia maahan tuodun tavaran arvosta, joksi katsotaan tullilaissa tarkoitettu tavaran normaalihinta.

Milloin ulkomaalla korjattavana tai muutoin käsiteltävänä ollut tavara palautetaan maahan,

Ehdotus.

27 §.

Veron määrä on 16,28 prosenttia maahan tuodun tavaran tullausarvolain (/) nojalla määrätystä tullausarvosta.

Milloin ulkomaalla korjattavana tai muutoin käsiteltävänä ollut tavara palautetaan maahan,

Voimassa oleva laki.

sen arvoksi katsotaan korjaus-, käsittely- ja lähetyskustannusten määrä. Ulkomaalta tuodun, siellä osaksi tai kokonaan Suomesta viedyistä tarvikkeista valmistetun tavaran arvoksi katsotaan tullilaisissa tarkoitettu tavaran normaali-hinta alennettuna maasta vietyjen, valmistukseen käytettyjen tarvikkeiden sillä arvolla, johon liikevaihtovero sisältyy.

Ehdotus.

sen arvoksi katsotaan korjaus-, käsittely- ja lähetyskustannusten määrä. Ulkomaalta tuodun, siellä osaksi tai kokonaan Suomesta viedyistä tarvikkeista valmistetun tavaran arvo on tullausarvolain nojalla määrätty tavaran tullausarvo alennettuna maasta vietyjen, valmistukseen käytettyjen tarvikkeiden sillä arvolla, johon liikevaihtovero sisältyy.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-kuuta 1981.

4.

Laki

auto- ja moottoripyöräverosta annetun lain 5 ja 19 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan auto- ja moottoripyöräverosta 14 päivänä mar-
raskuuta 1967 annetun lain (482/67) 5 §:n 1 momentti ja 19 §:n 1 momentti, näistä ensiksi
mainittu lainkohta sellaisena kuin se on 15 päivänä joulukuuta 1978 annetussa laissa (970/
78), näin kuuluviksi:

Voimassa oleva laki.

5 §.

Maahan tuodun auton ja moottoripyörän ve-
rotusarvo on sen tulliverolaisissa (575/78) tar-
koitettu normaalihinta lisättynä tullilla ja val-
misteverolla, jos niitä on ajoneuvosta makset-
tava.

Ehdotus.

5 §.

Maahan tuodun auton ja moottoripyörän
verotusarvo on sen tullausarvolain (/)
nojalla määrätty tullausarvo lisättynä tullilla ja
valmisteverolla, jos niitä on ajoneuvosta mak-
settava.

19 §.

Mikäli ajoneuvosta kannetaan liikevaihtove-
roa maahan tuonnin yhteydessä, ajoneuvon nor-
maalihintaan lisätään myös auto- ja moottori-
pyörävero.

19 §.

Jos ajoneuvosta kannetaan liikevaihtove-
roa maahantuonnin yhteydessä, ajoneuvon tul-
lausarvoon lisätään myös auto- ja moottoripyö-
rävero.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1981.

5.

Laki

tullilain 12 §:n muuttamisesta.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti lisätään 14 päivänä heinäkuuta 1978 annetun tullilain (573/78) 12 §:ään uusi näin kuuluva 3 momentti:

12 §.

Jos tullausarvon määrittämiseksi on välttämätöntä lykätä tullauksen loppuun saattamista, voidaan tavara luovuttaa käteisasiakkaalle tulliviranomaisen tarkitsemaa vakuutta vastaan.

*Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammi-
kuuta 1981.*
